

+ + +

MORTIS SORIA REPLICAT

QVO

IVVENEM NOBILISSIMVM AC DOCTISSIMVM
CVLTOREM SS. THEOL. AG. PHIL. INDEFESSVM

GEORGIVM GRVNDEL,

NEOSOLIENSEM HVNGARVM,

DVM VIVERET,
AMORE VERO
POPVLARES SVI PROSECVTI SVNT:
EVVM
QVISQUE ILLORVM PRO SE,
CVM IS
ANNO MDCCXIII. DIE XVII. IUNII
EXSVTA MORTALITATE,
CVI ANNOS QVINQVIES QVINQUE FUIT OBNOXIIS,
AD CAPESSENDA FIDEI IN CHRISTVM VERAE ATQVE EFFICACIS GRATVITA
PRAEMIA,
EX ORIS PEREGRINIS A DEO IN COLESTEM PATRIAM EVOCARETVR,
PVBLICE TESTARI;
ATQVE ILLIS, QVI PROPTER OBITVM IPSIVS IN LVCTV, ESSENT,
COLESTE ADPRECATI SOLATIVM
OFFICIOSISSIME VOLVIT.

*Hale Magdeburgica,
Typis CHRISTOPH. ANDREÆ ZEITLERI, Acad. Typ. 1713.*

Acad

† † †
MOERET SOLA RELICTA.

*Finge columbam in solitudine relicam ac gentem, cum bac ipsa inscriptione. Habet hic ratione
emblema, quod in coniges quidem optime quadrat; ob duplum tamen resplendum, generalem par-
tim, Matth. X. 16. Cant. II. 14. partim specialem 2 Sam. I. 26. commodissime hic applicari potest.*

Iccine nos dulci iam iam diuellimur ambo
Amplexu, socio, Te morente, meo?
Sic est: rupturam patinur. Diuina voluntas
Fert ita, quam fançiam spernere velle nefas.
Alt annos nosti, quod sola relicta columba
Moeret, & querulis impleat ora sonis?
Sic est: cognoui. Sed Tu quoque noſce, columba,
Propter aquas, requiem non reperire, pedem. (a)

(a) Gen. IX.,
10.

Ergone coelestis, qui plenus amore, Noachus
Et Te suscepit, defuper ipse, manu?

(b) Lc. v. n.
לען שׁב

Sic est. Suscepit me vespere (b) transulstantem,
Indita dum cordi pacis olla fuit.

O Te felicem, Te terque quaterque beatam!

Me contra miseram mille profeſti modis.

Sic est. Tu tantum repetas fulpira Psaltis, (c)

(c) Psal. LV.
7-9.

Atque petras, Christi vulnera fæcta, petas.

Ergone tam fidus custos, (d) in tempore, Christus?

(d) Psal. XXII.

Ergone tam bonus in mortis agone Goel?

(e) Hiob.

Sic est: est, est, est. Expertz credere columbz.

XIX., 25.

Is mihi post mortem gaudia summa dabit, (iam dedit)

Apostrophe ad Christum:

DILIGIS? ergo TVas transports, Sponse, CoLVMBas.

Dialogum huncce, natum ex ultimiis verbis. B. Grundelli,
Conteranei sui & Comnenialis, dum vineret, suauissimi,

in

Christi, mortis vincula soluentis, gloriam;

Nob. Domini Parentis, optimi filii obitu graniter afflicti, foliatum;

Amoris erga brete defensum ingenui, monumentum,

ac denique

Soli & aliorum emendamentum:

lubens metrisque hunc appositus

Matthias Marth,

Polonio Hungar. SS. Theol. Stud.

Du gehest/ mehrter Freund/ aus diesem Kerker aus/
Durchausfist unser Tod mit einem bessern Leben/
Mit jenem Ehren-Saal/ das schwache Leinen-Haus/
Die Ketten mit dem Schmuck/ den Du der Herr gegeben,
Da unser Fröhling aus; da, geht dein Fröhling an/
Denken gefestzt den Lauf der Annuth wehet.
Du weißt/ das man sich hier nicht lange freuen kan/
Dass bald ein bessir Blü die Lust des Sommers stöhret:
Darum beginzt Du dich in jene Friedens-Welt/
Wo kein Aprilen-Sprung sich in den Frühling mischet/
Wo weder Straft noch Ruh in deine Zimmer fällt/
Wo Dich ein holdr West nach Schwefel und Kampf erfrischet.
Wird unser Winter auch einmal zu Ende gehn/
So wollen wir erfreut einander wieder sehn.

Petrus Paulus Topperczer,
Scepucio-Varallensis Hung. SS. Theol. & Phil. Stud.

Wdez gest zadoſt naſſe? o Bratre GRUNDEZ!

Kdy gíme ſe vejpolek narovatati cheti

K premilum Nodicum/ ga k mogim; a to k twjm:

Strelak ginau cestu kracti te widjm?

Ale godes do Alaski ē Nebeskemu Diev/

Gehoz sroate wuli podanawas ſe vzdyczy.

Date

Tato tez Otocovska wule se svilila:
 Za Blasji Dherstu Nebesfu ty dala.
 O sifasna promena! wer je nic lepneho
 Stati se nemohlo casu mynegsibho.
 Nowina kdoz tato p'ridge kram Pratele/
 Nemmitu se pro smr mleho Pratele.
 Nemmitu se projim: neb blahoslawene.
 Zesnul: odcivina: wstane tez radosne.
 Dynamim/ checeli to tafe medeti/
 Co nam pred suju smrti kajal povodeti:
 Poweste/ pravols on / Panu Otci memu/
 W prawde nevratit nic na mne swem Synu.
 Toto jarmucenich wsech myje potestis/
 Zvoloste Panu Otci jarmutek vmenjsit.

Na Pamata Lasky k Bratu w Panu jesualemu/ jarmucenym pak fa
 potesni položi

Michael Zimani,

Dobronensis Hung. SS. Theol. & Phil. Cultor.

Pannoniam natale solum dum visere tentat
 Grundelius, subito morbi languore retentus
 Frangitur. It letale malum: mox permat artus
 Et fluxam pellit gelido de corpore vitam.
 Jam quid agam? doleam? latos num sumere vultus
 Me decet? haud fas esse puto lugere beatos:
 Deseruit terras miseris coelumque petuit,
 Credita vbi Grundel sperataque gaudia caput.
 O nimium felix! eft cui concessa laborum
 Jam requies: ille agmina non timet villa malorum.

Andreas Blaho,

Ostrolucentis Hung. SS. Theol. & Phil. Stud.

Ad perdilectum Fratrem defuncti.
NE csudald, kedveltem, Jiten rendeleet,
 Söt buzgón imádjád ö nagy boldogséget,
 Hogy édes GRVNDELEM életének végezt
 El erven végezte futása lépését.
 De talám fizvedben meg nem nyugodhatol
 S-elméiben gondokkal igen fárasztatol,
 Mídiön Te Battýadtul moltan meg fósztatol
 S-egy kevés időre magán hagyattatol.
 Kérlek ne fissafad Társomnak halálát
 Szünnel meg s-tekinted nagy szenténts völcsét.
 Kaptolsjad magadhoz Christus igasságá,
 Hogy te is láthatasd az ö boldogságát.
 Es mivel veletem életüknek vége:
 Vigyazzunk mindenkor, hogy halálnak mérge
 Nc arton. O Jézus életnek kűfeje!
 Szent Lelked lelkünket bóldogul vezérleje.

Ezen kevés rendekek bóldogul kímült Grundel Uramnak
 szerelmes Öcsét vigaztalaní akarta

Györi Wagner György

Sz. Irásokat Tanúló.

Eντοπρόστια πάντων σαφέως τε τρισόλθιος ἐστι,
 οὐ κόσμῳ θνήσκειν, τούτη δὲ κούρη φύσεως,
 η θαλαζόρ τοτε γαγ τελετη εἰς Θυτὸν ἔπειτον
 φθάσει δίκην ιδεῖν, τὴν δύναμιν τοῦ θαντού
 καὶ οὐτοῦ οὐδὲ πολυθλιτατού φύλων,
 Λουμελίου πατητας λεπτίσθιος ἔνυσαντος ἐστι,
 Μούρα γαγ οὐ θεντόνη ἐστι, Σι, θαλαζόρ περιβαλλοντού
 άλλα διέξεισθιος η πάντων οὐ δέσμωντος

A18'

ΑΙΘ' οἵτε ιενόμων τὸ ὄλύμπια δύματα νέας,
Καὶ μετὰ τῶν μακάρων, ζάρματα μακρὰ ἔχει.
Τίμες δὲ τὸν λαθεμένον παραμύθιον ἔδει,
Μέχρι χαρα κηρύσσαι ἀμέν τένειον ὅλη.

Τοῦτο δὲ τὸν τόνον, τίνει μακρὰ πλανητάτες, τὸν δὲ θεοφάνειαν μετεπικατέστησεν
παραμύθιον ἐγένετο.

Stephanus Antonius Kochlatsch,
Neosol. Hung. Med. Stud.

EPITAPHIVM.

Audi!

Quos terra peregrina altiude accipiunt,
eos non semper omnes reddunt.

In multis enim illud occidentibus,

Partis est, ubiunque bene est;

aut id quam maxime ad veritatem accommodate dictum eximimantibus,
Non est vates inglorius, nisi in patria sua arque domo:

ita caritas in patriam deferuerat,
vt sint proflui Ithaco disimiles.

Optauit is idem

Fumum de patria posse videre foci:

Non ipsi.

Atque sic terra peregrinæ detinet peregrinos.

Sed audi porro!

Et is peregrinus fuit, cuius nunc adstas tumulo:

Et eum peregrina terra detinuit:

ita tamen,

vt in patriam simil remeare.

Video Te & oculos & aures arrigere:

Dicendo cum sis audius, mihi es docendus.

Non, quod extra patriam in solo effet peregrino;

quamquam & hac de causa:

Sed multo magis, quod hospitem se, ubiunque tandem esset, optime nouisit,

peregrinus fuit.

Et is quidem & nunc in terra est peregrina:

Sed non totus, quia solum corpore;

Corpo solo, quia animo remeauit in patriam.

Sed patria est non ea, vbi lucem primum adpexit:
quamquam & in illa lucem adspicit, qua nec vills vnuquam tenebris obscuras;

nec his oculis, quia perfrictos fulgore suo coccat, videri potest.

Antequam abiret,

fuit & Discipulus & Praceptor.

Discipulus Magistri Christi eiusque seruorum fidelium genuinus:

Praceptor τῆς χριστιανοῦτος, isque perquam industris.

Puerulas docere non erubuit:

tanto minus,

quod & ipsi Doctori suo parvulum turbam aduertit fuisse in deliciis.

Sed iam forte nomen requiri?

Eit

GeorgIVS GrVnDeL NeofolienIls HVngarVs

In Vrbe HaLensi

Vt ple, Ita qVogVe Vere beate

MortIVs,

cum quinques quinque vixisset annos.

Abiitrus ex cognomine ipsius hoc accipe:

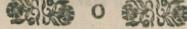
In Christo quisquis posuit bene FUNDAMENTVM,

Is TEMPLVM sese fidenti esse DEL.

Quod in memoriam Amici quondam dilectissimi scripsit

PAVLVS HVLLIK, Rosnauiensis Hung.

SS. Theol. & Phil. Stud.

2°

Gb 956,

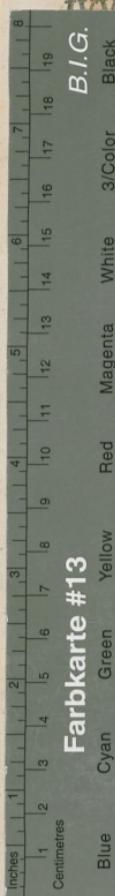

Walter Becker
Buchbinderei
Halle, Thälmannstr. 24

WONA

B.I.G.

QVO

NOBILISSIMVM AC DOCTISSIMVM
SS. THEOL. AC PHIL. INDEFESSVM

ORGIVM AVNDEL, IENSEM HVNGARVM,

DVM VIVERET,
AMORE VERO
LARES SVI PROSECVTI SVNT:

EVM
QVISQUE ILLORVM PRO SE;
CVM IS
O MDCCXIII. DIE XVII. IVNII
EXVSTA MORTALITATE,
QVINQUES QVINQUE FVIT OBNOXIVS,
IN CHRISTVM VERAE ATQVE EFFICACIS GRATVITA
PRAEMIA,
S A DEO IN COELESTEM PATRIAM EVOCARETVR,
PVBLICE TESTARI;
PROPTER OBITVM IPSIVS IN LVCTV^{ESSENT},
OELESTE ADPRECARI SOLATIVM
OFFICIOSIMM^E VOLVIT.

Hala Magdeburgica,
STOPH. ANDREÆ ZEITLERI, Acad. Typ. 1713.

Aca d

